

Domboldalon (Zöldben) - 1902

(Olaj, vászon - 119,5 x 150 cm - Magyar Nemzeti Galéria)

Koszta korai képeit még az ez időben kibontakozó *plein air* festészet hatotta át. Olyan, ma már nagyhírű kortárs festőkkel való rokon vonások fedezhetők fel művészetének ebben a szakaszában, mint Ferenczy Károly, vagy Szinyei Merse Pál (mindketten elismerték Koszta tehetségét). Itt már megjelenik a fény-árnyék művészi problémájának megoldás keresése a „Domboldalon (Zöldben)” című képénél. Viszont ekkor még az erőteljes árnyékoknál sem használja a tiszta fekete színt.

Putrik napraforgóval - 1930-as évek

(Olaj, karton - 70,5 x 51 cm - Koszta József Múzeum)

Az alföldi paraszti élet megtalálása vitte művészetét abba a végkifejletbe, ahol már a sötét és világos foltok kontrasztja szinte robbanásig feszíti képeit (Putrik napraforgóval - 1930-as évek). Lyka Károly így írt erről: „a legmerészebb ecsetű festők egyike, mert meg meri kockáztatni a vakfehér és a fekete egymás mellé komponálását, ami keserves elvázolást szokott okozni. (...) Ezzel tudta a tanyai „semmiségeket” magasrendűvé alakítani.”